

[Indenrigsministeren.]

naas. Men en saadan Vej mener jeg ikke, at de ærede Medlemmer har fundet, og derfor kan jeg ikke anbefale deres Lovforslag til Vedtagelse.

Formanden: Jeg maa advare mod, at man nu kommer ind paa lange Forhandlinger om Aarsagen til Arbejdsløsheden og om Arbejdslønnen. Man maa holde sig til det Forslag, der her foreligger om Forholdene vedrørende Københavns Kommune.

Stauning: Jeg har kun Grund til at takke den højtærede Minister for den Afvisning, som han har givet Ordføreren for Forslagsstillerne, og for den Skarphed, med hvilken han har begrundet denne Afvisning. Naar den højtærede Minister overfor en Bemærkning af mig gør opmærksom paa, at det er uberettiget at nævne det ærede Medlem Hr. Pinstrup som den, der muligvis kunde stille et saadant Forslag, synes jeg dog, jeg har god Grund til at nævne ham ud fra en Tale, der ikke er ældre, end jeg i alt Fald kan huske den, og som det ærede Medlem Hr. Pinstrup holdt rettet mod København.

Naar den højtærede Minister imidlertid siger, at det kan ikke være Fjendskab at kræve Skattelettelse for Borgerne i København, maa jeg hævde, at det kan det meget godt være, og det er det i dette Tilfælde. Den højtærede Minister har selv leveret Begrundelsen, idet han har sagt, at Resultatet af dette Forslag vilde blive, at Københavns Kommune skal opspise sin Formue. Det er dog at handle fjendtligt overfor Kommunen, naar man vil søge at paatvinge den en Lovgivning, der medfører, at den skal indlade sig paa økonomiske Transaktioner, der er fuldkommen uforsvarlige, ogsaa efter den højtærede Ministers Mening.

Jeg maa opfatte det som et virkelig i høj Grad fjendsk Skridt, at ville tvangsmæssigt foraarsage den Art Skattnedsættelser, som der her er Tale om. Min Bemærkning gik derfor ud paa, at jeg kunde forstaa, i alt Fald til en vis Grad, om et Medlem udenfor, som var fjendtlig overfor København, stillede et saadant Forslag, medens jeg ikke forstaa, hvorledes to Medlemmer, der er valgt af Byens Borgere til at varetage Byens Interesser, kan foretage en saadan fjendtlig Handling.

Den højtærede Minister gjorde forskellige Bemærkninger om, hvilke Arbejder der er sat i Gang af Københavns Kommune, og om Muligheden af overhovedet at faa Arbejder sat i Gang. Den højtærede For-

mand har nu resolveret, at dette ikke kan være Genstand for en egentlig Forhandling her, og jeg skal naturligvis rette mig derefter. Jeg skal blot sige, at med Hensyn til Iværksættelse af Arbejder tror jeg ikke, København i mindste Maade har Grund til at skamme sig. Det blev for en Maaned siden udførligt oplyst af Ordføreren fra vor Side i en da foreliggende Sag, i hvilken Grad København har iværksat Arbejder. Det oplystes, at der var tre Gange saa meget Arbejde i Gang ved Kommunens Foranstaltning som normalt.

Københavns Kommune har i meget stor Udstrækning i lang Tid iværksat Bygearbejder. At ogsaa Staten fortjener Anerkendelse derfor, har jeg hverken tænkt paa at skjule eller udtalt mig om. Jeg ved meget vel og kan ogsaa i høj Grad anerkende, at der lykkeligvis i sin Tid blev skabt en Statsboligfond, ved hvis Hjælp der er udført et Byggeri, som Københavns Kommune altsaa for sin Part har taget stor Del i. Hvad jeg har gjort gældende, er derimod, at medens Københavns Kommune foretager alt dette, ser man roligt paa, at Frederiksberg Kommune unddrager sig en tilsvarende Forpligtelse.

Den Omstændighed, at Staten er med i Byggeriet, har jeg aldeles ikke tænkt paa at skjule, det ved jeg meget vel. Men hvad jeg har ønsket at fremhæve, og hvad jeg synes fortjener Paatale, er, at medens Københavns Kommune og Staten, altsaa hver for sin Del, har opfyldt, hvad man maatte anse for en rimelig Forpligtelse, har Frederiksberg Kommune ikke i samme Grad betjent sig af den Mulighed, der var til at foretage et rimeligt Byggeri, svarende til Befolkningstallet paa Frederiksberg, og dette medfører fortsat den urimelige Stilling, som Københavns Kommune indtager med Frederiksberg liggende midt i Hovedstaden.

Jeg forstod paa den højtærede Minister, at han erkendte, at naar den Fond, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har henvist til, nu er taget i Anvendelse ved det Budget, der foreligger, saa kunde den ikke spises eller anvendes en Gang til. Men hvorfor den højtærede Minister i denne Sammenhæng fortalte, at jeg hver Dag spiste Militærudgifterne, forstaaer jeg ikke. Det kan jo ikke være rigtigt, det er i hvert Fald ikke af det, jeg er blevet stor og stærk. Nej, Sandheden er jo, at Serveringen har ikke fundet Sted endnu, Jeg har ønsket at spise den talrige Gange, men jeg har endnu aldrig faaet den serveret. Derimod de 3 Mill. Kr. i den Fond, som Ordføreren